

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ και ΠΙΣ

Με αφορμή την πανελλαδική κινητοποίηση των νοσοκομειακών γιατρών, με τη μορφή της επίθεσης εργασίας ενάντια στην περικοπή του ιατρικού μισθολογίου και διεκδικώντας την πλήρη αποπληρωμή των δεδουλευμένων εφημεριών, μιλήσαμε με τον Πάνο Παπανικολάου, νευροχειρουργό Επιμελητή Α' στο Νοσοκομείο Νίκαιας, μέλος των ΔΣ της ΕΙΝΑΠ και του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, εκλεγμένου με την Αριστερή Ριζοσπαστική Συνεργασία Ιατρών.

Κυβέρνηση και τρόικα φέρνουν υγειονομική γενοκτονία

■ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟ

– Ποια είναι η κατάσταση συνολικά στην περιθάλψη σήμερα;

– Η κατάσταση είναι δραματική. Δεν μιλάμε πλέον για υγειονομική κρίση, αλλά για πραγματική υγειονομική γενοκτονία. Κατ' αρχήν, πολλαπλασιάζεται ο αριθμός των ανασφάλιστων, καθώς εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, κυρίως πρώην ασφαλισμένοι του ΟΑΕΕ (ΤΕΒΕ), αδυνατούν να καταβάλουν τα ασφαλιστικά και χάνουν το δικαίωμα ασφάλισης. Επίσης, ακόμα και οι τυπικά «ασφαλισμένοι» στην πραγματικότητα είναι ανασφάλιστοι. Ο ΕΟΠΥΥ, ο κοινός φορέας παροχής περιθάλψης των κοινωνικών ασφαλιστικών ταμείων, είναι στην πράξη χρεωκοπημένος και αδυνατεί να αποζημιώσει τους συμβεβλημένους φαρμακοποιούς και γιατρούς, οι οποίοι κάθε τόσο κινητοποιούνται και σταματούν την παροχή φαρμάκων και ιατρικών υπηρεσιών. Εδώ υπενθυμίζεται άλλωστε πως από 1ης Ιανουαρίου 2012 έχει αυξηθεί κατακόρυφα η συμμετοχή των ασφαλισμένων στα φάρμακα και στις παρακλινικές εξετάσεις, 25% και 15% αντίστοιχα. Επίσης, όσον αφορά στα λεγόμενα ακριβά φάρμακα των καρμιοπαθών και των χρονίως πασχόντων, τα οποία με απόφαση του Α. Λοβέρδου διανέμονται μόνο από τα κρατικά φαρμακεία, παρατηρούνται μεγάλες ελλείψεις, γιατί καθιστούν οι πληρωμές προς τις φαρμακευτικές εταιρείες. Τέλος, η κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία και στα Κέντρα Υγείας δεν είναι καθόλου καλή, λόγω κυρίως της απαγόρευσης προσλήψεων προσωπικού από τη μία, αλλά και δραματικής μείωσης λειτουργικών δαπανών και «κουρέματος» των λογαριασμών των νοσοκομείων με το PSI από την άλλη. Όλα αυτά συνθέτουν ένα εφιαλτικό σκηνικό.

– Πώς φτάσαμε ως εδώ;

– Για την απαρδέκτη αυτή πραγματικότητα δεν φταίει τόσο η οικονομική κρίση αυτή καθ' εαυτή, αλλά τα καταστροφικά αντιλαϊκά μέτρα που πάθησαν τα δύο τελευταία χρόνια από τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου, την ΕΕ και το ΔΝΤ στο όνομα της κρίσης. Δημιουργήθηκε ο περιβόητος ΕΟΠΥΥ για να εξισώσει προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω τις παροχές περιθάλψης των διάφορων ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και για να μοιράσει ζεστό κοινωνικοασφαλιστικό χρήμα στα διάφορα καρτέλ ιδιωτελών κερδοσκοπικών συμφερόντων. Τις φαρμακοβιομηχανίες γενοσήμων, μεγάλες ιδιωτικές κλινικές, διαγνωστικές αλυσίδες. Πραγματικά δολοφονήθηκαν δομές πρόληψης, δημόσιας υγείας και ψυχικής υγείας. Και η κατεδάφιση συνεχίζεται. Είναι εισηγμένη απόφαση να καταργηθούν τα 10.000 από τα 35.500 κρεβάτια που λειτουργούν σήμερα στο ΕΣΥ.

– Πώς έχουν βιώσει οι υγειονομικοί την αντιλαϊκή πολιτική;

– Επτός από τη δραματική επιδείνωση των συνθηκών εργασίας, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έχουν υποστεί σοβαρότατες μειώσεις στις αποδοχές τους. Οι νοσοκομειακοί γιατροί λαμβάνουν σήμερα μισθούς μειωμένους κατά 40% συγκριτικά με τις αρχές του 2010. Οι τραπεζικές αποδοχές του ειδικευμένου γιατρού σήμερα είναι 920 ευρώ τον μήνα μετά τις κρατήσεις. Με τις επικείμενες μειώσεις στα ειδικά μισθολόγια, αναμένεται το ποσό αυτό να πάει στα 750 ευρώ. Με τα χρήματα αυτά ο νέος γιατρός θα πρέπει να

ξήσει, να προμηθευτεί πανάκριβα συγγράμματα. Το δε λοιπό προσωπικό, που έχει ενταχθεί στο ενιαίο μισθολόγιο, έχει επίσης υποστεί κατακόρυφες μειώσεις αποδοχών, ακόμα πιο δραματικές. Θα θυμάστε τη δημοσίωση που είχαν πάρει πολλές περιπτώσεις υγειονομικών οι οποίοι για πολλούς μήνες (λόγω αναδρομικών μειώσεων και τυχόν στεγαστικών δανείων) έπαιρναν 200, 100 ακόμα και 10 ευρώ τον μήνα. Υπήρξαν μάλιστα και περιπτώσεις με αρνητικά (χρεωστικά) μηχανογραφικά! Από την άλλη, η ανεργία των νέων υγειονομικών έχει κτυπήσει κόκκινο. Υ-

✓ Δολοφονούν το δημόσιο τομέα και ενισχύουν τους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες της υγείας

πάρχει μαζικό ρεύμα μετανάστευσης νέων νοσηλευτών και γιατρών στο εξωτερικό. Μιλάμε για πραγματικό παιδοκτόνιο. Ήδη δύο ολόκληρες ακαδημαϊκές γενιές νέων γιατρών έχουν φύγει προς Γερμανία, Μεγάλη Βρετανία, σκανδιναβικές χώρες, ακόμα και Αυστραλία! Τελευταία μάλιστα παρατηρείται κύμα προσηλυτισμού και από μόνιμους ειδικευμένους γιατρούς του ΕΣΥ.

– Ποια νέα μέτρα προωθούν κυβέρνηση και τρόικα;

– Επτός από τις περικοπές στο ιατρικό μισθολόγιο, στο πακέτο των 11,5 συν 2 δις., η υγεία θα έχει τον πρώτο λόγο. Προχωρούν σε μεγάλη μείωση των κλινών του ΕΣΥ. Ανακοινώθηκε την περασμένη Πέμπτη από τον ίδιον τον υπουργό Υγείας το οριστικό κλείσιμο των νοσοκομείων 1ο και 7ο ΙΚΑ στην Αθήνα. Σειρά έχουν κατά πάσα πιθανότητα όλα τα μικρότερα νοσοκομεία (συνολικά 85) που τελούν υπό καθεστώς συνδιόρθωσης μαζί με μεγαλύτερα. Επίσης, τις τελευταίες μέρες κυβερνητικοί ιατροσυνδικαλιστές με επικεφαλής τον πρόεδρο του ΙΣΑ, Γ. Παπούλη, προφανώς σε συνεννόηση με την τρόικα, πλαισιώνουν την εκπληκτική ιδέα να υπάρχει συμμετοχή του ασφαλισμένου και στα νοσήλια! Μάλιστα, προτείνεται το εισοδηματικό όριο να είναι τα 15.000 ευρώ ετησίως! Υπενθυμίζεται εδώ πως με το σύστημα των κλειστών ενοποιημένων νοσηλείων (ΚΕΝ), που ισχύει από την 1η Οκτωβρίου 2011, οι τιμές των νοσηλείων έχουν πολλαπλασιαστεί. Ο φυσιολογικός τοκετός π.χ. χρεώνεται 900 ευρώ, ο σκληροειδεκτομή 1.500 κ.ο.κ. Ο ασφαλισμένος

με εισόδημα 1.251 ευρώ τον μήνα και πάνω θα πρέπει να πληρώνει συμμετοχή (ας πούμε 15% κατ' ελάχιστον) σε αυτά τα νοσήλια όταν προσφύγει σε δημόσιο νοσοκομείο!

– Όμως η τρόικα και οι απολογητές της εξακολουθούν να ισχυρίζονται πως ο τομέας της περιθάλψης έχει ακόμα πολύ λίτος...

– Τα αντιλαϊκά μέτρα στην υγεία δεν στοχεύουν μόνο σε περικοπές. Στοχεύουν στη διοχέτευση ζεστού ασφαλιστικού χρήματος στον μεγάλο ιδιωτικό τομέα. Π.χ. με τη φαρμακευτική πολιτική σαφέστατα ευνοούνται συγκεκριμένοι μεγάλοι όμιλοι γενοσήμων, όπως η αμερικανοϊσραηλινή Τέβα και άλλοι. Με τα ΚΕΝ επωφελούνται οι μεγάλες συμβεβλημένες ιδιωτικές κλινικές, γιατί εκεί το ΚΕΝ πληρώνεται από τον ΕΟΠΥΥ προσπαθώντας μάλιστα κατά 20%! Οι διαγνωστικές αλυσίδες επωφελούνται από την κατάργηση του πλαιφών, που καθιέρωσαν οι Λοβέρδος και Βουδούρης, αλλά και από την κατάργηση των εργαστηρίων του πρώην ΙΚΑ. Μάλιστα, σε οικονομική εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας γράφτηκε πριν μια εβδομάδα πως το υπουργείο μελετά την πλήρη κατάργηση του εργαστηριακού τομέα και των δημόσιων νοσοκομείων. Δηλαδή, το επιχειρήμα περί «λίτους» και «σπατάλης» είναι τελείως παραπλανητικό. Αυτοί θεωρούν σπατάλη το κρατικό και ασφαλιστικό χρήμα που κατευθύνεται προς τον δημόσιο τομέα, ενώ βατάζουν αναστασιακό μέτρο όταν χαρίζεται στους «ημέτερους» κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες του μεγάλου ιδιωτικού τομέα.

– Ποια ήταν ως τώρα η παρέμβαση του υγειονομικού κινήματος;

– Τα δύο τελευταία χρόνια οι αγωνιζόμενοι υγειονομικοί, με καθοριστικό τον ρόλο των δυνάμεων της αντιπροσηλυτικής Αριστεράς, έχουν δημιουργήσει ένα νέο υγειονομικό κίνημα σε όλη τη χώρα. Οι κινητοποιήσεις αφορούν τόσο το δικαίωμα του λαού σε δωρεάν, δημόσιες και ποσοτικές υπηρεσίες περιθάλψης όσο και το δικαίωμα των υγειονομικών στην εργασιακή και επιστημονική αξιοπρέπεια. Οι παρεμβάσεις για δωρεάν πρόσβαση στα νοσοκομεία από την ΟΕΝΓΕ, τα σωματεία των νοσοκομείων αλλά και από φορείς χρηστών υγείας με συμβολικό ζήτημα αιχμής το χαράτσι των 5 ευρώ, οδήγησαν στη μερική υποχώρηση του κράτους και στην κατάργησή του για τα επείγοντα περιστατικά. Επίσης, οι κινητοποιήσεις κατάφεραν ως τώρα να καθυστερήσουν το κλείσιμο νοσοκομείων, πάλι σε συσπείρωση με φορείς χρηστών υγείας. Οι κινητοποιήσεις των νοσοκομειακών γιατρών και κυρίως των ειδικευμένων με τη μορφή των επισκέψεων εργασίας έχουν πετύχει σε πολλές περιπτώσεις να αποτρέψουν περικοπή δεδουλευμένων εφημεριών ή μείωση στα προγράμματα των εφημεριών. Η κινητοποίηση των νέων γιατρών απέτρεψε πέρσι την ψήφιση του απαράδεκτου νομοσχεδίου για την ιατρική εκπαίδευση, που καθιέρωνε εξετάσεις και μια σειρά άλλους φραγμούς για την έναρξη και τη λήψη ιατρικής ειδικότητας. Το κλίμα έχει αλλάξει ριζικά τα τελευταία χρόνια, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει αποδυναμωθεί. Για παράδειγμα, η αντισυμμαχική Αριστερά πλέον επικροτείται στα ΔΣ πολλών νοσοκομειακών σωματείων και στο ΓΣ της ΠΟΕΔΗΝ, ενώ παλιότερα από ισχυρό μόνο στις συνδικαλιστικές ενώσεις των γιατρών.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ

Δεν θα πεθάνουμε για να σωθεί το ευρώ, στα τσακίδια οι τοκογλύφοι

– Ποια πιστεύετε πως πρέπει να είναι η προοπτική αυτού του υγειονομικού κινήματος;

– Οι αγωνιζόμενοι υγειονομικοί πρέπει στο σύνολό τους πλέον να ξεπεράσουν ολοκληρωτικά τις συντηρητικές αυταπάτες που καλλιεργούνται από τις καθεστωτικές δυνάμεις. Αυτό κατά τη γνώμη μου αφορά δύο επίπεδα, το κινήματικό - ιδεολογικό και το κεντρικό - πολιτικό. Ως προς το πρώτο, η μάχη ήδη δίνεται και αυτό διαρκώς θα εξετάζεται σε ένα συγκεκριμένο δίλημμα: Στην επιλογή συμμαχίας με το συμφέρον της κοινωνικής πλειοψηφίας ή στην επιλογή του αδιέξοδου και αυτοκαταστροφικού συντηρητικού μονόδρομου. Για παράδειγμα, στους ειδικούς γιατρούς του ΕΣΥ πολύ σύντομα θα τεθεί το θέμα της κατάργησης της αποκλειστικής απασχόλησης και του «δικαιώματος» ιδιωτικού ιατρού. Στους ιδιώτες γιατρούς της γειτονιάς ήδη προπαγανδίζεται από συντηρητικούς κύκλους η λογική της αμοιβής ιδιωτικά από όλους τους ασφαλισμένους και να πάνε μετά οι τελευταίοι «να κόψουν τον λαϊκό τους» με το ταμείο τους. Το ίδιο και με τους φαρμακοποιούς, τους φυσικοθεραπευτές κ.λπ. Στο υπόλοιπο προσωπικό των νοσοκομείων θα τεθεί το δίλημμα «αφίστε τον κόσμο να πληρώνει συμμετοχή, για να υπάρχουν χρήματα για μισθούς και υπερωρίες». Το μαζικό κίνημα πρέπει πρώτα και κύρια να εκπέμψει την ιδεολογία και τον κινήματικό πολιτισμό που χρειάζεται για να ξεσκεπάζεται η καταστροφική αυταπάτη της ατομικής σωτηρίας έξω από την κοινωνία και μάλιστα εναντίον της. Να πείθει με σύγχρονους, καθημερινούς όρους για τον μονόδρομο της πανκοινωνικής συστράτευσης υπέρ ενός νέου, αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος περιθάλψης που θα ικανοποιεί τόσο το λαϊκό δικαίωμα στην περιθάλψη όσο και το δικαίωμα των υγειονομικών στην επαγγελματική και επιστημονική αξιοπρέπεια.

Ως προς το δεύτερο επίπεδο, το κεντρικό πολιτικό, θα πρέπει το υγειονομικό κίνημα να κατανοήσει ακόμα περισσότερο και ολοκληρωτικά αυτό που ήδη αρχίζει να γίνεται κατανοητό: Συσπείρωση και αποτελεσματικότητα τέτοια που θα μπορεί πραγματικά να ακυρώσει και όχι μόνο να καταγγέλλει, να πετυχαίνει νίκες υλικές και όχι μόνο ηθικές, να έχει κατακτήσεις. Θα πετύχουμε μόνο εάν σηκώσουμε τολμηρά το γάντι του εκβιασμού που έχει πετάξει ο αντίπαλος. Ο εκβιασμός είναι ξεκάθαρος: «Κάντε ό,τι λέμε αν θέλετε να μείνει η χώρα στην ευρωζώνη». Επίσης ξεκάθαρη πρέπει να είναι η απάντηση: Απορρίπτουμε τον εκβιασμό, δεν θα πεθάνουμε για να σωθεί το ευρώ, στα τσακίδια οι τοκογλύφοι, τα δανεικά τους, το νόμισμά τους, όλο το ΑΕΠ της χώρας από την πρώτη ως την τελευταία μονάδα αποκλειστικά για την επιβίωση του λαού και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, καθόλου για τόκους από κερατάτικα θαλασσοδάνεια, καθόλου για άνομα υπερεκρέδη. Το υγειονομικό κίνημα είναι σε θέση πρώτο να κάνει αυτό το τολμηρό αλλά αναγκαίο βήμα, γιατί στην περιθάλψη περισσότερο από άλλους τομείς φαίνεται πόσο θανατηφόρα είναι η πολιτική κεφαλαίου, ΕΕ και ΔΝΤ.